



Teismo praktikos rinkinys

TEISINGUMO TEISMO (šeštoji kolegija) SPRENDIMAS

2020 m. rugsėjo 10 d.*

„Prašymas priimti prejudicinį sprendimą – Vartotojų apsauga – Direktyva 93/13/EEB – Priedo 1 punkto e papunktis – Nesąžiningos sąlygos sutartyse su vartotojais – Socialinis būstas – Prievolė jame gyventi ir draudimas subnuomoti turtą – 3 straipsnio 1 ir 3 dalys – 4 straipsnio 1 dalis – Sąlygų dėl netesybų galimo nesąžiningumo vertinimas – Kriterijai“

Byloje C-738/19

dėl *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas, Nyderlandai) 2019 m. rugsėjo 19 d. sprendimu, kurį Teisingumo Teismas gavo 2019 m. spalio 7 d., pagal SESV 267 straipsnį pateikto prašymo priimti prejudicinį sprendimą byloje

A

prieš

B,

C

TEISINGUMO TEISMAS (šeštoji kolegija),

kurį sudaro kolegijos pirmininkas M. Safjan, teisėjai L. Bay Larsen ir C. Toader (pranešėja),

generalinis advokatas G. Pitruzzella,

kancleris A. Calot Escobar,

atsižvelgęs į rašytinę proceso dalį,

išnagrinėjęs pastabas, pateiktas:

- A, atstovaujamo *advocaat* M. Scheeper,
- Čekijos vyriausybės, atstovaujamos M. Smolek, J. Vlácil ir S. Šindelková,
- Europos Komisijos, atstovaujamos M. van Beek ir N. Ruiz García,

atsižvelgęs į sprendimą, priimtą susipažinus su generalinio advokato nuomone, nagrinėti bylą be išvados,

priima šį

* Proceso kalba: nyderlandų.

Sprendimą

- 1 Prašymas priimti prejudicinį sprendimą pateiktas dėl 1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais (OL L 95, 1993, p. 29; 2004 m. specialusis leidimas lietuvių k., 15 sk., 2 t., p. 288) priedo 1 punkto e papunkčio išaiškinimo.
- 2 Šis prašymas pateiktas nagrinėjant socialinio būsto nuomotojo A ginčą su jo nuomininku B ir subnuomininku C dėl, be kita ko, pirma, sutartinės baudos už prievolės gyventi šiame būste ir draudimo subnuomoti pažeidimą ir, antra, dėl sumos, atitinkančios B iš subnuomos nepagrįstai gautas pajamas, sumokėjimo.

Teisinis pagrindas

Sąjungos teisė

- 3 Direktyvos 93/13 1 straipsnyje numatyta:

„1. Šia direktyva siekiama suderinti valstybių narių įstatymus ir kitus teisės aktus susijusius su nesąžiningomis sąlygomis pardavėjo ar tiekėjo [komercinės (ūkinės) veiklos subjekto] su vartotoju sudaromose sutartyse.

2. Sutarčių sąlygoms, atspindinčioms įstatymų ar kitų teisės aktų privalomąsias nuostatas ir tarptautinių konvencijų, prie kurių yra prisijungusios valstybės narės ar Bendrija, nuostatas ar principus, ypač transporto srityje, šios direktyvos nuostatos nėra taikomos.“

- 4 Komercinės (ūkinės) veiklos subjektu, kaip jis suprantamas pagal šios direktyvos 2 straipsnį, laikomas „bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris sutartyse, kurioms taikoma ši direktyva, veikia savo verslo, prekybos ar profesijos tikslais, nesvarbu, ar tai būtų viešoji, ar privati nuosavybė [veikla]“.

- 5 Minėtos direktyvos 3 straipsnyje nustatyta:

„1. Ta sutarties sąlyga, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi, yra laikoma nesąžininga, jeigu pažeidžiant sąžiningumo reikalavimą dėl jos atsiranda ryškus neatitikimas tarp iš sutarties kylančių šalių teisių ir pareigų vartotojo nenaudai.

<...>

3. Priede pateikiamas orientacinis ir neišsamus sąlygų, kurias galima laikyti nesąžiningomis, sąrašas.“

- 6 Direktyvos 93/13 4 straipsnio 1 dalyje numatyta:

„Nepažeidžiant 7 straipsnio, sutarties sąlygos nesąžiningumas vertinamas atsižvelgiant į prekių ar paslaugų, dėl kurių buvo sudaryta sutartis, pobūdį ir sutarties sudarymo metu nurodant visas sutarties sudarymo aplinkybes ir visas kitas tos sutarties arba kitos sutarties, nuo kurios ji priklauso, sąlygas.“

- 7 Šios direktyvos 6 straipsnio 1 dalyje nustatyta:

„Valstybės narės nustato, kad nesąžiningos sąlygos, naudojamos sutartyje, kurią pardavėjas ar tiekėjas [komercinės (ūkinės) veiklos subjektas] sudaro su vartotoju taip, kaip numatyta jų nacionalinės teisės aktuose, nebūtų privalomos vartotojui, ir kad sutartis ir toliau būtų šalims privaloma tomis sąlygomis, jei ji gali išlikti be nesąžiningų nuostatų [sąlygų].“

- 8 Minėtos direktyvos priedas pavadintas „3 straipsnio 3 dalyje nurodytos sąlygos“. Jo 1 punkto e papunktis suformuluotas taip:

„Sąlygos, kurių tikslas arba rezultatas:

<...>

- e) reikalauti iš bet kurio vartotojo, kuris neįvykdo savo įsipareigojimo, kaip kompensaciją už tai sumokėti neproporcingai didelę sumą;

<...>“

Nyderlandų teisė

- 9 Pagal *Burgerlijk Wetboek* (Civilinis kodeksas) 6:104 straipsnį, jei asmuo, atsakingas kitam asmeniui dėl neteisėto veiksmo ar prievolės neįvykdymo to asmens atžvilgiu, iš tokio veiksmo ar prievolės neįvykdymo gauna naudos, teismas gali šio kito asmens prašymu nustatyti žalos sumą, lygią šiai naudai ar jos daliai.

Pagrindinė byla ir prejudiciniai klausimai

- 10 2017 m. balandžio 12 d. įsigaliojusia sutartimi A, socialinius būstus nuomojantis fondas, leido B išsinuomoti socialinį būstą Amsterdame (Nyderlandai) už mėnesinį nuomos mokestį, kuris šiuo metu yra 648,96 EUR (toliau – aptariama sutartis).
- 11 Aptariamai sutarčiai, be kita ko, taikomos *Algemene voorwaarden Sociale Woonruimte van 1 november 2016 november* (2016 m. lapkričio 1 d. Bendrosios socialinio būsto sąlygos, toliau – Bendrosios sąlygos). Jose įtvirtintos kelios nuostatos dėl netesybų, susijusios, be kita ko, su draudimu subnuomoti būstą, pareiga jame gyventi pačiam ir jį visiškai atlaisvinti pasibaigus sutarties terminui. Pagal Bendrųjų sąlygų 7.14 punktą nuomininkas, pažeidęs draudimą subnuomoti būstą, privalo nuomotojui nedelsdamas sumokėti 5 000 EUR baudą, nepažeidžiant pastarojo teisės reikalauti atlyginti visą jam padarytą žalą. Bendrosiose sąlygose taip pat nustatyta bendroji sąlyga dėl netesybų (vadinamoji sąlyga kitiems atvejams), taikoma tuo atveju, jei nuomininkas nevykdo vieno iš sutartinių įsipareigojimų, kai netaikoma jokios specialiosios sąlygos dėl netesybų.
- 12 Atlikus patikrinimą vietoje, A pareiškė ieškinį prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikusiam teismui *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas, Nyderlandai) dėl aptariamą sutarties nutraukimo ir nuomininko B bei subnuomininko C iškeldinimo, vėluojamo sumokėti nuomos mokesčio sumokėjimo, taip pat 5 000 EUR baudos dėl draudimo subnuomoti pažeidimo ir iš subnuomos gautų pajamų grąžinimo, nes B subnuomojo atitinkamą būstą už didesnę nuomos mokestį, nei pats privalėjo mokėti pagal sutartį.
- 13 Prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas konstatavo, kad B pažeidė prievolę gyventi būste ir nesilaikė draudimo jį subnuomoti, kaip numatyta Bendrosiose sąlygose, pirmiausia jų 7.14 punkte.
- 14 Vis dėlto jam kyla abejonių dėl galimo Bendrųjų sąlygų 7.14 punkte įtvirtintos nuostatos nesąžiningumo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalį, ir dėl jos aiškinimo, pateikto 2016 m. balandžio 21 d. Sprendime *Radlinger ir Radlingerová* (C-377/14, EU:C:2016:283).

- 15 Nors tas teismas mano, kad, vertinant atskirai, ši 5 000 EUR baudą už draudimo subnuomoti nesilaikymą numatanti sąlyga nėra nesąžininga, nes kalbama apie socialinį būstą, vis dėlto jam kyla klausimų, ar atlikdamas tokį vertinimą jis turėtų, ar ne atsižvelgti į visas aptariamose sutartyje numatytas sąlygas dėl netesybų, kaip Teisingumo Teismas pažymėjo tame sprendime.
- 16 Šiuo klausimu tas teismas nurodo, kad aptariamose sutarties atveju nustatyti tik du glaudžiai tarpusavyje susiję sutarties pažeidimai, t. y. pirma, nuomininko prievolės pačiam gyventi būste, kaip pagrindinėje gyvenamojoje vietoje, pažeidimas ir, antra, draudimo subnuomoti būstą pažeidimas. Tačiau savo ieškiniu A tik siekia, kad būtų sumokėta aptariamose sutartyje numatyta bauda už subnuomą, o reikalavimas, kad B grąžintų A gautas pajamas, yra grindžiamas ne sutartimi, o Civilinio kodekso 6:104 straipsniu.
- 17 Šiomis aplinkybėmis *Rechtbank Amsterdam* (Amsterdamo apylinkės teismas) nusprendė sustabdyti bylos nagrinėjimą ir pateikti Teisingumo Teismui šiuos klausimus:
- „1. Kaip turi būti aiškinama Direktyva 93/13, visų pirma joje įtvirtintas sudėtinio poveikio principas, vertinant, ar kompensacija, kurią privalo sumokėti savo pareigų neįvykdęs vartotojas (šiuo atveju – sąlyga dėl netesybų), yra neproporcingai didelė, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos priedo 1 punkto e papunktį, jei tai yra sąlygos dėl netesybų, susietos su įvairaus pobūdžio sutarties pažeidimais, kurie savo esme nebūtinai turi būti padaryti kartu, o nagrinėjamu atveju iš tiesų nebuvo padaryti kartu?
2. Ar šiuo atžvilgiu turi reikšmės tai, kad už sutarties pažeidimus, kuriais remiantis reikalaujama sumokėti netesybas, reikalaujama ir atlyginti žalą, t. y. atiduoti neteisėtai gautas pajamas?“

Dėl prejudicinių klausimų

- 18 Pirmiausia reikia pažymėti, kad visos trys pagrindinės bylos šalys patenka į Direktyvos 93/13 taikymo *ratione personae* sritį, nors ieškovas pagrindinėje byloje A yra socialinius būstus nuomojantis fondas.
- 19 Pagal Direktyvos 93/13 2 straipsnį „komercinės (ūkinės) veiklos subjektu“ laikomas „bet kuris fizinis ar juridinis asmuo, kuris sutartyse, kurioms taikoma ši direktyva, veikia savo verslo, prekybos ar profesijos tikslais, nesvarbu, ar tai būtų viešoji, ar privati nuosavybė [veikla]“. Nagrinėjamu atveju prašyme priimti prejudicinį sprendimą nėra jokios informacijos, kuri galėtų leisti manyti, kad šio fondo vykdoma nuomos veikla yra nereikšminga arba nesusijusi su jo komercine (ūkine) veikla.
- 20 Savo dviem klausimais, kuriuos reikia nagrinėti kartu, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas iš esmės siekia išsiaiškinti, ar Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 4 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad nacionaliniam teismui nagrinėjant galimą su vartotoju sudarytos sutarties sąlygos nesąžiningumą, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, reikia atsižvelgti į visas šios sutarties sąlygas, ar tik į kai kurias iš jų, ir ar, siekiant konkrečiau įvertinti kompensacijos, kurią privalo sumokėti vartotojas, sumos neproporcingumą, kaip tai suprantama pagal šios direktyvos priedo 1 punkto e papunktį, toks vertinimas turi apsiriboti tik su tuo pačiu pažeidimu susijusiomis nuostatomis.
- 21 Šiuo atveju minėti klausimai kilo ginče, kuriame nuomotojas reikalauja ne tik nutraukti aptariamą sutartį ir iškeldinti gyventojus, bet ir sumokėti sutartyje numatytas netesybas dėl draudimo subnuomoti nesilaikymo ir atiduoti iš šios subnuomos gautas pajamas.
- 22 Kaip matyti iš sprendimo dėl prašymo priimti prejudicinį sprendimą, pirma, aptariamose sutartyje yra sąlyga, pagal kurią subnuoma aiškiai draudžiama. Antra, remiantis civilinę atsakomybę reglamentuojančiais nacionalinės teisės aktais (šiuo atveju – Civilinio kodekso 6:104 straipsniu) prašoma grąžinti iš subnuomos gautas pajamas.

- 23 Šiuo klausimu reikia priminti, kad pagal Direktyvą 93/13 valstybės narės įpareigojamos numatyti mechanizmą, užtikrinantį galimybę patikrinti bet kurią sutarties sąlygą, dėl kurios nebuvo atskirai derėtasi, siekiant įvertinti galimą jos nesąžiningumą (2019 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Profi Credit Polska*, C-419/18 ir C-483/18, EU:C:2019:930, 53 punktas ir jame nurodyta jurisprudencija).
- 24 Pagal Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalį tokia sąlyga laikoma nesąžininga, jeigu, pažeidžiant sąžiningumo reikalavimą, dėl jos atsiranda ryškus neatitikimas tarp iš sutarties kylančių šalių teisių ir pareigų vartotojo nenaudai. Šios direktyvos 3 straipsnio 3 dalyje nurodyta, kad jos priede pateikiamas orientacinis ir neišsamus sąlygų, kurias galima laikyti nesąžiningomis, sąrašas. Taigi, nors vien tai, kad nacionaliniam teismui vertinti pateiktos sąlygos turinys atitinka šiame priede esančios sąlygos turinį, automatiškai neparodo, ar ta sąlyga yra nesąžininga, vis dėlto tokia aplinkybė yra esminis elementas, kuriuo tas teismas gali grįsti jam pateiktos sąlygos nesąžiningumo vertinimą (šiuo klausimu žr. 2012 m. balandžio 26 d. Sprendimo *Invitel*, C-472/10, EU:C:2012:242, 26 punktą).
- 25 Pagal šios direktyvos 4 straipsnio 1 dalį nacionalinis teismas, atlikdamas sutarties sąlygos, kurios pagrindu yra pareikštas jo nagrinėjamas ieškinys, galimo nesąžiningumo vertinimą, privalo atsižvelgti į visas kitas tos sutarties sąlygas (šiuo klausimu žr. 2010 m. lapkričio 16 d. Nutarties *Pohotovost'*, C-76/10, EU:C:2010:685, 59 punktą; 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Radlinger ir Radlingerová*, C-377/14, EU:C:2016:283, 94 punktą ir 2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Lintner*, C-511/17, EU:C:2020:188, 46 punktą).
- 26 Pagal suformuotą Teisingumo Teismo jurisprudenciją sąlygų nesąžiningumas vertinamas kiekvienu konkrečiu atveju, o pareiga atsižvelgti į visas kitas sutarties sąlygas paaiškinama tuo, kad nagrinėjant ginčijamą sąlygą reikia atsižvelgti į visą informaciją, kuri gali būti svarbi norint suprasti šią sąlygą atsižvelgiant į jos kontekstą, nes, priklausomai nuo šios sutarties turinio, vertinant minėtos sąlygos nesąžiningumą gali prireikti įvertinti visų tos sutarties sąlygų sudėtinį poveikį (šiuo klausimu žr. 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimo *Radlinger ir Radlingerová*, C-377/14, EU:C:2016:283, 95 punktą ir 2020 m. kovo 11 d. Sprendimo *Lintner*, C-511/17, EU:C:2020:188, 47 punktą). Iš tiesų ne visos sutarties sąlygos yra vienodai svarbios; tam tikros sąlygos sąveikos su kitomis sąlygomis laipsnis neišvengiamai priklauso nuo jų atitinkamos taikymo srities ir nuo to, kiek kiekviena iš jų prisideda prie galimo ryškaus iš atitinkamos sutarties kylančių šalių teisių ir pareigų neatitikimo, kaip tai suprantama pagal Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 dalį.
- 27 Taigi, skirtingai nei byloje, kurioje priimtas 2016 m. balandžio 21 d. Sprendimas *Radlinger ir Radlingerová* (C-377/14, EU:C:2016:283), kurią savo prašyme nurodo prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas ir kuri buvo susijusi su sutartimi – pagal ją dėl to paties pažeidimo tuo pačiu metu buvo taikomos kelios netesybų sąlygos – reikia pažymėti, kad, kaip nurodė visos šioje byloje savo rašytines pastabas pateikusios suinteresuotosios šalys, tuo atveju, kai dvi sąlygos dėl netesybų yra susijusios su tuo pačiu pažeidimu, kaip buvo byloje, kurioje priimtas tas sprendimas, šios sąlygos turi būti nagrinėjamos kartu.
- 28 Nors šiuo atveju prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas pažymi, kad aptariamoje sutartyje yra kitų specialiųjų sąlygų dėl netesybų ir vadinamoji sąlyga dėl netesybų kitiems atvejams, jis vis dėlto nurodo, kad A ieškinys jomis nėra grindžiamas, todėl už tą patį pažeidimą vienu metu negali būti taikomos kelios sankcijos.
- 29 Taigi, kaip, beje, mano prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, 2016 m. balandžio 21 d. Sprendime *Radlinger ir Radlingerová* (C-377/14, EU:C:2016:283), susijusiame su vartojimo paskolos sutartimi, Teisingumo Teismo pasiūlyta išeitis negali būti tiesiogiai taikoma esant tokiai situacijai, kaip nagrinėjama pagrindinėje byloje, kai socialinio būsto nuomotojas reikalauja sumokėti vieną baudą.

- 30 Vis dėlto tas teismas turi patikrinti, ar, kiek tai susiję su tuo pačiu pažeidimu, komercinės (ūkinės) veiklos subjektas remiasi arba gali remtis kitomis aptariamomis sutarties sąlygomis, reikšdamas atskirus ieškinius vartotojui. Jeigu taip yra, prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas, siekdamas įvertinti sutarties sąlygos, kuria grindžiamas jo nagrinėjamas ieškinys, nesąžiningumą, turi atsižvelgti į visų šių sąlygų taikymo sudėtinį poveikį, nors pačios šios sąlygos neatrodo nesąžiningos.
- 31 Bet kuriuo atveju reikia priminti, kad vertindamas galimą sutarties sąlygos nesąžiningumą prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi priimti sprendimą dėl šios sąlygos kvalifikavimo, atsižvelgdamas į atitinkamo atvejo aplinkybes, o Teisingumo Teismas – remdamasis Direktyvos 93/13 nuostatomis nurodyti kriterijus, kuriuos nacionalinis teismas gali arba turi taikyti, nagrinėdamas sutarties sąlygas pagal šias nuostatas (šiuo klausimu žr. 2015 m. balandžio 23 d. Sprendimo *Van Hove*, C-96/14, EU:C:2015:262, 28 punktą ir jame nurodytą jurisprudenciją).
- 32 Šiuo klausimu Teisingumo Teismas ne kartą yra nusprendęs, kad reikia atsižvelgti į prievolės pobūdį nagrinėjamuose sutartiniuose santykiuose, visų pirma į galimą esminį šios prievolės pobūdį (šiuo klausimu žr. 2013 m. kovo 14 d. Sprendimo *Aziz*, C-415/11, EU:C:2013:164, 73 punktą; 2013 m. lapkričio 14 d. Nutarties *Banco Popular Español* ir *Banco de Valencia*, C-537/12 ir C-116/13, EU:C:2013:759, 70 punktą ir 2017 m. sausio 26 d. Sprendimo *Banco Primus*, C-421/14, EU:C:2017:60, 66 punktą).
- 33 Nagrinėjamu atveju, kiek tai susiję su Bendrųjų sąlygų 7.14 punktu, jame numatyta sankcija už bet koki draudimo subnuomoti pažeidimą ir prievolės asmeniškai gyventi nuomojamose patalpose nevykdymą. Socialinio būsto nuomos atveju akivaizdu, kad toks draudimas ir tokia prievolė yra ypatingo pobūdžio ir apima pačią sutartinių santykių esmę.
- 34 Kalbant apie A reikalaujamą žalos atlyginimą, kuris lygus iš subnuomos gautoms B pajamoms ir kuris galbūt prisidės prie sutartyje numatytos 5 000 EUR kompensacijos, reikia priminti, kad pagal Direktyvos 93/13 1 straipsnio 1 dalį ir 3 straipsnio 1 dalį ši direktyva taikoma komercinės (ūkinės) veiklos subjekto su vartotoju sudarytų sutarčių sąlygoms, dėl kurių nebuvo atskirai derėtasi (2019 m. lapkričio 7 d. Sprendimo *Profi Credit Polska*, C-419/18 ir C-483/18, EU:C:2019:930, 51 punktą ir jame nurodyta jurisprudencija; taip pat 2020 m. birželio 4 d. Sprendimo *Kancelaria Medius*, C-495/19, EU:C:2020:431, 24 punktą).
- 35 Nagrinėjamu atveju iš Teisingumo Teismui pateiktos bylos medžiagos matyti, kad šis prašymas dėl žalos atlyginimo grindžiamas ne nuomos sutartimi, o civilinę atsakomybę reglamentuojančiais nacionalinės teisės aktais, konkrečiai – Civilinio kodekso 6:104 straipsniu, pagal kurį tuo atveju, kai asmuo, atsakingas kitam asmeniui dėl neteisėto veiksmo ar prievolės neįvykdymo to kito asmens atžvilgiu, gauna naudos iš šio veiksmo ar prievolės neįvykdymo, teismas gali šio kito asmens prašymu įvertinti padarytą žalą, atsižvelgdamas į gautos naudos arba jos dalies dydį.
- 36 Tai, kad šis prašymas grindžiamas nacionalinės teisės aktais, yra kliūtis nacionalinės teisės nuostatai, kaip antai Civilinio kodekso 6:104 straipsniui, įtraukti į Direktyvos 93/13 taikymo sritį.
- 37 Be abejonės, vertinant aptariamą sutarties sąlygos nesąžiningumą, reikia atsižvelgti į kitas teisės normas, kurios kartu su šia sąlyga apibrėžia šalių teises ir pareigas (pagal analogiją žr. 2012 m. kovo 15 d. Sprendimo *Pereničová ir Perenič*, C-453/10, EU:C:2012:144, 42 punktą).
- 38 Vis dėlto prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikęs teismas turi patikrinti, kiek Civilinio kodekso 6:104 straipsnio, numatančio nepagrįstai gautos sumos, kaip antai pagrindinėje byloje aptariamo nuomos mokesčio, susigrąžinimą, taikymas gali būti prilygintas sankcijai.
- 39 Atsižvelgiant į visa tai, kas išdėstyta, į pateiktus klausimus reikia atsakyti: Direktyvos 93/13 3 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 4 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad nacionaliniam teismui nagrinėjant galimą su vartotoju sudarytos sutarties sąlygos nesąžiningumą, kaip tai suprantama pagal šias

nuostatas, reikia atsižvelgti – kiek tai susiję su į šios direktyvos taikymo sritį patenkančiomis sąlygomis – į atitinkamos sąlygos sąveikos su kitomis sąlygomis laipsnį, be kita ko, pagal atitinkamą jų taikymo sritį. Siekiant įvertinti kompensacijos, kurią privalo sumokėti vartotojas, sumos neproporcingumą, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos priedo 1 punkto e papunktį, daug svarbos turi būti teikiama toms sąlygoms, kurios susijusios su tuo pačiu pažeidimu.

Dėl bylinėjimosi išlaidų

- 40 Kadangi šis procesas pagrindinės bylos šalims yra vienas iš etapų prašymą priimti prejudicinį sprendimą pateikuso teismo nagrinėjamoje byloje, bylinėjimosi išlaidų klausimą turi spręsti šis teismas. Išlaidos, susijusios su pastabų pateikimu Teisingumo Teismui, išskyrus tas, kurias patyrė minėtos šalys, nėra atlygintinos.

Remdamasis šiais motyvais, Teisingumo Teismas (šeštoji kolegija) nusprendžia:

1993 m. balandžio 5 d. Tarybos direktyvos 93/13/EEB dėl nesąžiningų sąlygų sutartyse su vartotojais 3 straipsnio 1 ir 3 dalys ir 4 straipsnio 1 dalis turi būti aiškinamos taip, kad nacionaliniam teismui nagrinėjant galimą su vartotoju sudarytos sutarties sąlygos nesąžiningumą, kaip tai suprantama pagal šias nuostatas, reikia atsižvelgti – kiek tai susiję su į šios direktyvos taikymo sritį patenkančiomis sąlygomis – į atitinkamos sąlygos sąveikos su kitomis sąlygomis laipsnį, be kita ko, pagal atitinkamą jų taikymo sritį. Siekiant įvertinti kompensacijos, kurią privalo sumokėti vartotojas, sumos neproporcingumą, kaip tai suprantama pagal minėtos direktyvos priedo 1 punkto e papunktį, daug svarbos turi būti teikiama toms sąlygoms, kurios susijusios su tuo pačiu pažeidimu.

Parašai.